

CS. MAYER KATALIN

Ikarosz

Szeretném látni, ahogy a Nap felé szállsz!

Szeretném látni boldog repülésed,
tested csodáját a Napban,
szárnyra feszülésed!
De én nem engedem,
hogy zuhanásod a vég legyen!
Égett szárnyakkal,
remegő testtel
ölellek, s nem hagyom,
hogy összetörjön a mély!
Várom itt a földön,
a karomba hullsz.
Várom katángok, fűzények
között.
Várom,
rebbenő pillád
alatt ha vakon is
meredsz a világba.

Mesélj, Ikarosz, mit látsz
onnan föntről?
Látod a vulkánok mérges porát?
Atomfelhőket, tengerek viharát?
Tört hajókat, tömegsírokat,
betonfalakat, szomjazó népeket,
sivatagokat? Vágtázó lovakat?
Látsz-e kék hegyeket,
párát, vonuló bálnát, ki fényes
hátával szeli a jeget?
Látsz-e más színeket,
ami itt a földön nincs is?

Hallasz oly zenét
ami nem létezik?
Visszahullsz karomba,
ölembe veszek,
katángok, füzények
várják ébredésed,
hogy rebbenő pillád alatt
újra láss!
Lelkedben
dúdold
Isten dalát.

Fejem felett

Fejem felett rohanó szürke szellem
fellegeket hajt az üvöltő szél
csatából vonuló hörgő zsoldosok
borzalom sivít fák zöld levelei között
s vörössé válik a lomb már egy fészek
sincs az ágakon
holt fehér liliomok fekszenek az utcán
átlépek tört arcukon
elhagyott házak ajtaját feltépi a szél
emlékeket remél de csak dühöngve csapkod
jajong a szögletek között csapódva
mi ez az örület a világban
megyek és nem tudom hova
fejem felett sötétség hörög
én békét békét akarok!

Irodalmi reklám... oldal a Facebookon:
<https://www.facebook.com/groups/irodalmi.reklam/>